

"Ηθελα κάμω γιαβουκλόν, τὸν πόνο μου νὰ σβήσω,
μὰ δὲ θὰ σβήσῃ ἐμὲ ποτέ, ὅσον καιρὸ κι ἂν ζήσω
Ἴων. (Κρήν.)

Ἡ γιαουκλὸν του μὲρόβαλεν ἀπὸ τὸ παναθύριον
Ρόδ.

Σ' ἀρνήστηκεν ἡ γιαβουκλὸν, μ' ἐσένα δὲ σὲ νοιάζ-ζει
Κῶς (Πυλ.). Συνών. ἀ γ α π ᾶ ς, ἀ γ ᾶ π η, ἀ γ ᾶ π η μ α
3, ἀ γ α π η τ ι κ ὸ ς 2, ἀ γ α π η τ ι κ ο ὔ τ σ ι κ ο ς,
ἀ γ α π η τ ὸ ς 2, ἀ γ α π ῖ τ σ α, ἀ γ α π ῶ ς, ἀ γ ῶ ρ ι,
ἀ μ ω ρ ᾶ τ ο ς, ἀ μ ω ρ ῶ ζ ο ς, γ ι α β ρ ὀ π ο υ λ ο,
γ κ ὀ μ ε ν ο ς, ἐ ρ ω μ ῆ ν ο ς, κ α λ ὸ ς, λ ε γ ᾶ μ ε ν ο ς 2,
φ ῖ λ ο ς 2.

γιαβράκι τό, Θεσσ. (Πήλ.) Χίος (Βροντ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ῖ διὰ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ά κ ι.

Νεοσσὸς πτηνοῦ Χίος (Βροντ.) β) Νεοσσὸς καναρινιοῦ
Θεσσ. (Πήλ.)

γιαβρόπουλο τό, ἐνιαχ. γιαβρόπον Πόντ. (Σάντ.) γι-
αρόπον Πόντ. (Κοτύωρ.) γιάρωπο Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ῖ διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -π ο υ-
λ ο.

Θωπευτικῶς, τὸ ἀγαπημένον πρόσωπον, ἐρωμένος ἢ ἐρω-
μένη ἐνθ' ἂν.: Ἄσμ.

Ὅμνῳ καὶ κατορκίσκονται 'ς σ' ὀμματόπα μ' τὰ δύο,
γιαβρόπο μ', κι ἂν σκοτῶν'νε με, ἐσέν' 'κι παραδῖγω
(ὀμνῶ καὶ κατορκίσκονται = ὀρκίζομαι ἐντόνως, 'κι = δέν)
Πόντ. (Σάντ.)

Ἐμὲ καὶ τὸ γιαβρόπο μ' 'ς ἔναν ὁτᾶ νὰ βάλλ'ναν,
νὰ χάν'ταν τ' ἀνοιγάρᾳ κ' ἐμᾶς 'πα ν' ἀνασπάλλ'ναν
(ὁτᾶς = ὄντᾶς, δωμάτιον ἀνοιγάρᾳ = κλειδιά· ἀνασπάλλω
= λησμονῶ) Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ὁ κύρ' σ' νὰ ρούζ' 'ς σὴ θάλασσα κ' ἡ μάννα σ' νὰ οὐρ-
νᾶται,

κ' ἐσύ 'πα μὲ τὸ γιάρωπο σ' ἐντάμα νὰ φοφᾶτε!
(ὁ πατέρας σου νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἡ μητέρα σου
νὰ ὠρύεται...) αὐτόθ. Συνών. εἰς λ. ἀ γ ᾶ π η 3, ἀ γ ᾶ-
π η μ α 3, ἀ γ α π ῶ ς, ἀ μ ω ρ ῶ ζ ο ς, γ ι α β ρ ο υ κ λ ο ῦ.

γιαβροῦν τό, Ἀντίπαξ. Εὐβ. (Αἰδηψ.) Θεσσ. (Τσαγκκρ.)
Καππ. (Δίλ. Μισθ.) Λῆμν. Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ.) Παξ.
Πόντ. (Ἀντρεάντ. Κοτύωρ.) γιαβρὶ Ἄνδρ. (Κόρθ.) Ἡπ.
(Ραδοβύζ. κ.ά.) Θεσσ. (Πήλ.) Ἴων. (Σμύρν.) Μακεδ. (Ἐ-
λευθερ. Κοζάν. Νάουσ.) Πόντ. Προπ. (Μηχαν.) Σῦρ. Χίος
(Βροντ.) — Α. Μαμμέλ., Θαλασσιν., 106 γιαβρὶν Πόντ. (Κε-
ρασ.) γιαρὶν Πόντ. (Κοτύωρ.) γιαρὶ Πόντ. (Σεμέν.) γιαβρῆς
Ἡπ.

Ἐκ τοῦ τουρκ. y a v r u = μικρὸν παιδίον ἢ ζῶον
Ὁ τύπ. γ ι α β ρ ῖ κατὰ τὰ οὐδ. εἰς -ί.

1) Νεογέννητον ζῶον (α) Ὁ νεοσσὸς πτηνοῦ, ἰδίᾳ τῆς
περιστερᾶς πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. κ.ά.): Δὲ μπορεῖ
νὰ πιτάξῃ ἀκόμα, εἶναι γιαβρὶ Μακεδ. (Νάουσ.) Τὸ παιδί της
εἶναι ἀδύνατο σὰ γιαβρὶ Ἴων. (Σμύρν.) Συνών. π α λ ᾶ ζ ι,
π ι τ σ ο ὔ ν ι. (β) Μικρὸν καναρίνι Θεσσ. (Πήλ.) (γ) Νεο-
γέννητον σκυλλίον Καππ. (Δίλ.) Πόντ.: Σκυλλιοῦ γιαβροῦ
Δίλ. Ἡ τσοῦνα ἐφάσεν τὰ γιαβρίαν ατ'ς (ἡ σκύλλα τάισε τὰ
μικρὰ της) Πόντ. Συνών. κ ο υ λ ο ῦ κ ι, κ ο υ τ α β ᾶ κ ι,
κ ο υ τ ᾶ β ι. (δ) Νεογόνον σκυλλόψαρου ἐλαφρότερον τῆς
ὀκᾶς Α. Μαμμέλ., ἐνθ' ἂν. (ε) Ἡ μικρὰ μέλισσα Σῦρ.

2) Μικρὸν παιδίον Καππ. (Μισθ.) Πόντ. (Ἀντρεάντ. κ.ά.)
Προπ. (Μηχαν.): Γιαβροῦ μ', ἐγὼ ἀτώρα σκοτία λύχνα τ'
ὀμμάτᾳ μ' 'κ' ἔλεπ'νε νὰ πάω δένω τὸ νερόν (παιδί μου, ἐγὼ
τώρα, θεοσκοτεινά, δὲ βλέπω νὰ πάω νὰ δέσω τὸ νερό)
Ἀντρεάντ. Γιαβροῦ μ' γιὰ δὲν εἶπες, Κύριε 'σοῦ Χριστέ,
ὅταν τὸ πῆρες τὸ φόρεμα' (γιὰ = διατί, 'σοῦ = Ἰησοῦ· ἐκ
διηγ.) Μισθ. β) Θωπευτικῶς, προσφώνησις παιδίου ἢ ἀγα-
πητοῦ προσώπου πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σε-
μέν.): Γιαβροῦ μ'! Γιαβρὶ μου! (ἀγάπη μου, μάτια μου, πουλ-
λάκι μου, κανακάρη μου) πολλαχ. "Ω, τὸ γιαβρὶ μου νὰ δὲ
χαρῶ! Σῦρ. "Ελα, γιαβροῦ μ'! "Αἰδι, γιαβροῦ μ', κάτσι διὰ-
βασι, νὰ 'χῆς τὴν εὐκὴ μου! Εὐβ. (Αἰδηψ.) "Αἰδι, ὁρὲ
γιαβροῦ μ', καλὸ ἔνι Λῆμν.

Ἡ λ. ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γιαβροῦμης Ἀθῆν. Πελοπν. Για-
βρῆς Ἀθῆν. Θεσσ. (Λάρ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Νιγρίτ. Σέρρ.)
Πελοπν. (Πάτρ. Τρίπ.) Πόρ. Σίφν. Στερελλ. (Αἰτωλ. Μα-
κρακώμ. Ραφήν.) Γιαβρὸς Ἀθῆν. Ἰαβρὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιαβροῦμ Ἄνδρ. (Κόρθ.)

γιαβρουδάκι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ο ῦ δ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ά κ ι.

Γ ι α β ρ ο ῦ 1(α) ἐνιαχ.: Εἶναι γιαβρουδάκια αὐτὰ τὰ
πυριστερία Μακεδ. (Στάν.) "Εβγαλι τὰ γιαβρουδάκια 'ποῦ
τ' φουλιά τ'ς κι τὰ 'σφαξι Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γιαβρούδι τό, ἐνιαχ. γιαβρούδιν Κύπρ. γιαβρούδ'
Θράκ. (Σκοπ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ο ῦ.

1) Νεοσσὸς περιστερᾶς Θράκ. (Σκοπ.) κ.ά. Συνών. π ι-
τ σ ο ῦ ν ι, π α λ ᾶ ζ ι. 2) Σχέδιον ὕφαντοῦ μὲ λεπτὰς γραμ-
μὰς Κύπρ. Συνών. κ λ ω ν ο ῦ δ ι.

γιαγαλίκι τό, ἀμάρτ. γιαγαλίξ' Θράκ. (Γανόχ. Μαῖστρ.
Πλατάν. Στέρν.)

Πιθαν. ἐκ τοῦ τουρκ. yagmak = βρέχει.

Βροχερὸς καιρὸς, πολλαὶ βροχαί, πλημμύραι ἐνθ' ἂν.: Για-
γαλίξ' ἔχουμι 'φέτου Μαῖστρ. Τοῦ μιλίσσ' χαίριτι τοῦ για-
γαλίξ' Γανόχ.

γιαγιά ἡ, κοιν. γιαγιά Φολέγ. ζαζὰ Φολέγ. Ἰαγὰ Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) γαγὰ Στερελλ. (Φθιώτ.) γιᾶγια Κέρκ. (Σιναρᾶδ.)
Πελοπν. (Λάγ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ. Σιβ.) Πληθ. γιαγιές
Θεσσ. (Τρίκερ.) γιαγιᾶς Χίος γιαγιᾶς Καππ. (Δίλ.)

Λέξις πεποιημένη τῆς παιδικῆς γλώσσης.

1) Ἡ μάμμη ἀπὸ πατέρα ἢ μητέρα κοιν.: Μοῦ τό 'πε ἡ
γιαγιά μου. Θὰ πάω 'ς τὴ γιαγιά μου. Ἀπόψε θὰ 'ρθῇ ἡ
γιαγιά κοιν. Γιαγιά, τί θὰ φάω; Πελοπν. (Ἀχαῖα) Βρέ, τὸ
ἀφωρισμένο! Νὰ τὸ στείλω γιὰ τὸ στολεῖο καὶ 'κεῖνο νὰ
πάῃ νὰ κρυφτῇ 'ς τὴ γιαγιά του (εἰς τὸ σπῖτι τῆς γιαγιᾶς του)
Πελοπν. (Λάγ.) "Ελα γιαγιά, νὰ τὸ πάρ'ς Θράκ. (Μέτρ.)
Λὲν οἱ γιαγιᾶς παραμύθια κι τρῶν τ' ἀγγόνια Θεσσ. (Τρί-
κερ.) Μερικοὶ παπποῦς τσαὶ γιαγιᾶς θῶσιν νὰ τὸ βγάλουν
τ' ὄνομάν των 'ς τὸ 'γ-γονάτσιν (θῶσι=θέλουν, 'γ-γονά-
τσιν = ἐγγονάκι) Χίος "Ελεαν γιαγιᾶς μας νὰ βάλωμε φα-
γιά γιὰ τὰ 'ποθαμένα Καππ. (Δίλ.) || Παροιμ.

Ἐκεῖνα ποῦ ἔχ' ἡ γιαγιά μ' τὰ λείει τοῦ παπποῦ μ'
(δι' ἐκείνους ποῦ ἐπιρρίπτουν εἰς ἄλλους τὰ δικά των ἐλατ-
τώματα) Βιθυν. (Νικομήδ.)

Ἡ γιαγιά τρώει κυδῶνι | καὶ μονδιάζει τὸ ἐγγόνι
(τὰ τέκνα τιμωροῦνται διὰ τὰ ἀμαρτήματα τῶν γονέων)

